

Увод

После низа ратова на територији бивше СФРЈ у коме је Албанија више него активно учествовала на страни шиптарске терористичке организације УЧК у отцепљењу сувереног дела Србије, што се, по међународном праву мође класификовати у агресију (базе на њеној територији, наоружавање, финансирање, обука), та држава је прошла без икаквих последица. Чак ни Србија, никада, није тражила било какво извињење. Међутим, ситуација око Косова је и после отвореног оружаног сукоба више него напета и поред повремених изјава о „побољшању односа“, испод површине тиња дубоко непријатељство. У таквој ситуацији УЕФА одлучује да такве две репрезентације могу бити жребане у исту групу и то се и догађа (А, на пример, раздвајају Шпанију и Гибралтар, због могућих ризика).

Заплет

Ближи се дан одигравања прве утакмице у Београду. Српска страна, свесна ризика, инсистира да се обе утакмице (у Београду и у Тирани) играју без присуства гостујућих навијача. Албанска страна инсистира на 1000 улазница за своје навијаче. УЕФА одлучује да буде онако како српска страна тражи. Албанска страна нерадо враћа већ добијених 1000 улазница, али инсистира да се у ВИП ложи обезбеди стотинак места за њихове званичнике (и у томе има подршку неколико Амбасада у Београду). Србија испуњава те захтеве. Чак, на аеродрому, на интервенцију албанског амбасадора (и још неког са највишег места у српској влади) пуштају у земљу и на стадион групу „званичника“. Без претреса. Уз то, албанска репрезентација, у последњи час, захтева (и бива јој омогућено, уз велике организационе и безбедносне проблеме) промену хотела у коме ће одсести.

На Балкану ништа ново

Пише: Милан Вићентијевић
понедељак, 20 октобар 2014 14:12

На Балкану ништа ново

Пише: Милан Вићентијевић
понедељак, 20 октобар 2014 14:12

